

3. Проект Закону про внесення зміни до статті 87 Бюджетного кодексу України (щодо фінансування політичних партій) від 22.06.2015 № 2138а [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=55672.

4. Закон України «Про політичні партії в Україні» від 05.04.2001 № 2365-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2365-14>.

5. Закон України «Про місцеві вибори» від 14.07.2015 № 595-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/595-19>.

6. Правила щодо фінансування політичних партій, прийняті Венеціанською Комісією на своєму 46-му пленарному засіданні у Венеції, 9–10 березня 2001 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://crimecor.rada.gov.ua/komzloch/control/uk/publish/article;jsessionid=DCB18A3AA744DB458FFEC474D147FA17?art_id=49002&cat_id=46352.

Марусин Марія

*Студентка групи ФБС-42 факультету банківського бізнесу
Тернопільського національного економічного університету*

ФІНАНСИ – КАРКАС ЕКОНОМІЧНОГО БУТТЯ

**Фінанси – основа економічного іміджу держави, добробуту народу, база економічної політики, де переплітається величезна різноманітність інтересів і протиріч
(С.І. Юрій)**

Кожна людина прагне бути щасливою. Щастя – це багатогранне поняття, однією з важливих складових якого є робота, улюблена робота. А вже за нею слідує відповідне становище у суспільстві, стосунки з навколишнім середовищем та головне – відчуття себе особистістю, самодостатньою людиною, яка недаремно займається тією чи іншою діяльністю, приносячи користь іншим. Цього прагну і я. При цьому можу сказати, що я ніколи не була «кар'єристкою», адже не вважаю правильним ставити кар'єру за самоціль, і повністю їй підкорятися. Для мене є незрозумілим «дряпання по службових сходах» будь – якою ціною. Це низько і в цьому немає жодного сенсу.

З дитинства мої батьки, які все життя займаються улюбленою роботою, давали мені право вибору та можливість дійсно відчувати

себе особливою людиною, яка має свої погляди, смаки і бажання, тому я ніколи не підпорядковувалася чужим думкам і завжди зважала лише на свої переконання. Це зробило мій вибір майбутньої діяльності вільним, проте не легким. Я ніколи не вважала себе математиком, чи ще більше економістом. Я завжди губилася у світі цифр, розрахунків і незрозумілих рівнянь. Абстрактні поняття насторожували мене і викликали лише роздратування. Проте, все змінилося коли я з якоюсь незрозумілою цікавістю почала переглядати економічні новини. Тоді для мене безпідставними і незрозумілими здавалися труднощі України та її народу, а ще бездіяльність чиновників. І причиною цього, виявилися ... гроші, а саме їх неефективне використання чи грабунок – прості папірці, які мають неабияку силу.

Я почала замислюватись: для чого вони людині, і яку роль відіграють в нашому житті? Це питання просте, але відповідь на нього складна. Грошові кошти в усі часи відігравали велику роль у суспільному житті і люди ставляться до них по – різному. Для когось – це щастя, а для декого – лише засіб існування. Напевне, немає таких людей, для яких вони були б непотрібні. Справді, бо для чого ж тоді люди працюють? Звичайно, щоб заробляти гроші. А для чого ж вони їм потрібні? Мабуть, щоб забезпечувати свої потреби, які є різноманітними і водночас безмежними. Луцій Сенека, видатний давньоримський філософ стверджував, що грошима потрібно керувати, а не служити їм.

Поняттям ефективності грошей завжди займалися фінансисти. Саме тому я визначила своє місце у цій галузі. Ба більше, я хотіла повністю «поринути» у світ грошового обігу, починаючи із їх випуску, і закінчуючи ефективним (чи, навпаки) використанням. Тому для себе визначила роботу саме в банківській сфері. Свідомий це крок чи ні? Так, свідомий. Передусім, він пов'язаний із бажанням робити людям добро, захищати, оберігати їхній спокій, зберігаючи і примножуючи їхні гроші. Це є честю і гідністю кожного банкіра. Таким чином мені надається маленька, але все таки можливість щось змінити в країні, допомагати людям у розумінні певних речей. Тому, починаю із себе.

Свій шлях до реалізації власних мрій я розпочала із вступу у Тернопільський національний економічний університет, в якому долала свої перші вершини. На момент мого вступу ректором був Сергій Імліч Юрій, численні здобутки якого просто вражали – титанічна праця, проникливий розум, високий інтелект і культура

дійсно визначного науковця, блискучого організатора і просто чудової людини. На думку Сергія Ілліча, шлях до успіху – це щоденна кропітка праця, помножена на чіткий стратегічний план, орієнтацію на передовий досвід, відкритість для співпраці з вітчизняними та зарубіжними партнерами.

ТНЕУ упродовж свого існування, як неодноразово зазначав Сергій Ілліч, виховує особистості, готує фахівців високого професійного рівня, з умінням адаптуватися до вимог часу, адже скільки б нам не говорили про те, що необхідно будувати і як це робити, ми мусимо це відчутти на власному досвіді, бачити, як сказане реалізується на практиці. Помилки економіста – це негаразди кожного із нас, наших дітей і онуків, а його успіх – це загальний добробут і стабільність, спокій і впевненість. Економіст повинен завжди приймати лише одне рішення – правильне, і лише тоді, коли цього вимагають обставини і час.

Професію банкіра можна прирівняти до професії лікаря, оскільки як в банк, так і в лікарню йдуть за допомогою. В суспільстві інколи побутує думка, що робота в банку є сухою, формальною, пов'язаною лише з безликими цифрами. Але ж банкір працює, перш за все, з людьми, а вже потім з грошима і цифрами! Відтак, в його діяльності надзвичайно важливим є елемент творчості, інтуїтивний підхід до виконання функцій, неординарність вирішення проблем. Живе спілкування та різноманітність потреб і вимог клієнтів вимагають від банківського працівника поєднання інтелекту та прагнення досягнути успіх в складній справі. Надзвичайно важливим є той факт, що в період політичної та економічної нестабільності, невпевненості в майбутньому тисячі людей довіряють нам важко зароблені гроші. Тому завданням працівників банку є збереження і примноження цих статків.

На мою думку, поспішати робити добро – це щастя для людини.

Професія банкіра – одна з найпочесніших на землі. Стати банкіром досить легко, а от бути їм значно важче. Ця професія вимагає від людини знань, умінь, сили волі, високої моральності. І навіть за наявності всіх цих рис найважливішою має бути людяність. Треба завжди залишатися людиною. Адже, як говорив Сергій Ілліч: «Якщо замість очей – дзеркала душі – в кожного буде, як тепер кажуть, по два долари, то людина втратить свою сутність. Теперішній економіст – не тільки скарбниця знань, умінь, досвіду, а й людина, яка усвідомлює важливість прийнятих рішень, відчуває власну

відповідальність за результати і має здатність передбачити майбутнє» [3].

Справді, банкір як справжній економіст повинен володіти ерудицією, максимальною відповідальністю та іншими високоморальними якостями. Мене завжди дивувало, що довгий час у банківській справі «панували» чоловіки. Причиною цього стало те, що дана професія припускала солідність, надійність, укладені виключно в чоловічий вигляд, їх зовнішню оболонку. Насправді, багато якостей, необхідних для успішної банківської кар'єри, притаманні саме жіночому характеру. Це інтуїція, проникливість, розуміння, кмітливість тощо. Тому розпочинаю боротьбу із стереотипами, зокрема щодо розуміння банкіра як виключно іменника чоловічого роду. Після закінчення університету я планую працювати у банківській сфері. Мрію обов'язково мати свою команду працівників, яка буде працювати злагоджено і чітко, що дасть можливість мати хорошого клієнта, – а хороший клієнт у банку – це запорука успіху! Я хочу досконало оволодіти банківською справою, можливістю для цього став мій факультет. Чи потрібно говорити, що мені дуже подобається кожен день вивчати те, що мені насправді цікаво, до чого у мене є схильності? Думаю, відповідь зрозуміла. І я впевнена в тому, що моя кар'єра якраз з цієї причини буде успішною!

Не всім і не завжди доля дарує крила. Це особливий подарунок. Вона обирає лише найкращих, найсильніших, найбільш гідних і витривалих. Та коли вже дарує ті крила, людина, якій вони дістались, просто немає права повзти – лише літати, лише вгору, на користь людству, державі, університету, факультету, майбутнім нащадкам і собі. Сергій Ілліч – був людиною високого польоту. Нам, студентам Тернопільського економічного університету, є до чого прагнути і ми просто не маємо права його підвести. Тому, як завжди він повторював: «Ніхто не забутий та ніщо не забуде».

Література:

1. Журавель Г.П. Ректор і університет – одна історія на двох / кол.авт. Г.П. Журавель, А.І. Крисоватий, Б.Л. Луців, М.І. Шинкарик; кер. проекту В.Г. Дем'янишин. – Тернопіль:Економічна думка, 2010. – 270 с.
2. Левицька Л. Економіка і культура: два крила: як спрямувати студенську енергію їм на благо / Л. Левицька // Голос України. – 2008. – 24 груд. – С. 11.
3. Юрій С.І. Азимут майбутнього економіста / С. Юрій // Урядовий кур'єр. – 2007. – 30 січ. (№ 17). – С. 12.

4. Юрій С.І. «Студентська молодь – майбутнє України»: [розповідь ректора ТНЕУ] / записав Я. Мармаш // Свобода. – 2008. – 24 груд. (№ 103–104). – С. 6. – Вісник ТНЕУ.

5. Юрій С.І.: бібліогр. покажч. / Бібліотека Терноп. нац. екон. ун-ту; уклад. Л.А. Струтинська; відп. за вип. К.З. Возьний. – К.: Знання; Тернопіль: ТНЕУ, 2010. – 103 с.

Скобляк Тетяна

*Студентка групи Ф-21 факультету фінансів
Тернопільського національного економічного університету*

ДО ПИТАННЯ ПРО БЮДЖЕТНУ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЮ

Основним централізованим фондом грошових коштів держави і окремих адміністративно-територіальних одиниць є бюджет. З цією економічною категорією пов'язаний надзвичайно великий спектр розподільчих і перерозподільних відносин, які слугують основою забезпечення суспільного добробуту громадян та гармонійного функціонування держави загалом. Відтак, особливою актуальністю будь-якого періоду розвитку суспільства є дослідження питань наповнення, ефективного використання коштів бюджетів різних рівнів, а також регулювання міжбюджетних відносин, що визначається пріоритетами бюджетної політики держави.

Зазначеним аспектам значну увагу у своїх наукових дослідженнях приділяв фундатор наукової школи з фінансів ТНЕУ – д.е.н., професор С.І. Юрій. Зокрема, як писав автор: «Розробка ефективних методів бюджетної політики, їх реалізація на практиці змушують кардинально змінювати погляди на бюджет та визнавати його фундаментальне значення в контексті стратегічних завдань економічної розбудови країни» [1, с. 16].

Дійсно, бюджет є унікальним інструментом здійснення соціально-економічної політики як в ринкових умовах господарювання, так і в тоталітарних чи монархічних системах, адже у ньому сконцентровані інтереси держави, юридичних і фізичних осіб між якими точиться постійна боротьба за частку у перерозподілі ВВП для задоволення власних потреб.

Перу С.І. Юрія належать багато наукових праць у сфері дослідження бюджету як економічної категорії та інструменту впливу